

אותך אבקש

מסילות למבקשי השם בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

פר' ואתחנן - עקב | גליון 11

הגאון רבי חיים אהרן בוגרד שליט"א
מחשובי הת"ח בעיר הבית שמש יצ"ו

החיות של התורה שמקבלים דווקא בבין הזמנים.

אבל, משה רבינו וכן הצדיקים יודעים איך לבקש בכוח האוצר מתנת חינוך של לפני מתן תורה, ובכוח זה ביקש משה רבינו להיכנס לארץ ישראל.

ומדוע באמת הצדיקים צריכים את ה"אוצר מתנת חינוך"? בשביל הזמן שלא לומדים, או לאנשים פשוטים שלא לומדים תורה, וכן בשביל הרשעים שיוכלו לחיות, בשבילם השם יתברך עשה שגם הצדיקים יהיה זמן שלא יוכלו ללמוד, והם ברוב צדקותם יכולים ויודעים לקבל שפע גם מ"האוצר מתנת חינוך" של לפני מתן תורה, ואז יש לצדיקים איזשהו דמיון לאנשים הפשוטים, ובכך נפתח השער לקבל חיות לחיים פשוטים, הן לאנשים הפשוטים שלא לומדים, והן ללומדים בשעה שלא לא לומדים.

מעתה נבין מה שרבינו אמר לכל החסידים שהתקבצו בשבת נחמו, כעת אני במצב של איש פשוט, וכל מה שאני חי עכשיו זה רק מכוח הנסיעה של ארץ ישראל, כלומר מהזכות של עם ישראל בארץ ישראל עוד לפני מתן תורה, מהאוצר מתנת חינוך, שכאמור רק הצדיקים יכולים לפתוח ולקבל מהאוצר הזה.

אמור מעתה; כיון שכל החיות של האנשים שלא לומדים תורה וכן החיות של לומדי התורה בשעה שלא לומדים בא על ידי הצדיקים, אשר על כן ככל שיהיו יותר קרובים לצדיקים כך יזכו לקבל יותר חיות, ולכן אנו שמחים ומאושרים שזכינו להתקרב וללמוד ולקבל את אור הצדיק.

בסיום הדברים אמר רבינו זיע"א כצוואה לדורות, מאחר שלכל יהודי יש חיות מהשם יתברך, גם שכשאינו לומד, לכן בכל מצב שהוא יהיה, ואפילו בשאל תחתית ח"ו, אם יהודי רוצה להתקדם ולהתעלות, בוודאי שהוא יוכל ועל זה אמר רבינו זיע"א:

יהודים! אל תתייאשו, כי אין יאוש בנמצא כלל!

בעזרת השם, בכוח הצדיקים נזכה להיות מחוברים להשם יתברך תמיד, גם כאשר איננו יכולים ללמוד, ונזכה לקבל על ידם שפע מהאוצר מתנת חינוך של השם יתברך. אמן

היא תורה ע"ח בליקוטי תניינא. וכאן בע"ה נראה מעט מזעיר מהאור הגדול הזה.

בפרשת השבוע משה רבינו מתחנן להשם יתברך... "ואתחנן אל ד' בעת היא לאמר... אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון" וברש"י הביא מהמדרש שמשה רבינו ביקש מהשם יתברך בלשון "תחינה" שזה במתנת חינוך, ואע"פ שיש להן לצדיקים הרבה מעשים טובים שהם יכולים לבקש בזכותם, בכל אופן מבקשים בזכות מתנת חינוך.

רבינו מאריך לבאר שהחיבור של עם ישראל להשם יתברך הוא הרבה לפני קבלת התורה, הלא חז"ל אומרים על הפסוק "כוח מעשיו הגיד לעמו", בזה שהשם יתברך ברא את העולם, בכך הוא סתם את פיות אומות העולם שהם יאמרו לעם ישראל ליסטים אתם! מדוע אתם כובשים מאתנו את ארץ ישראל? ואנו נענה להם, כל העולם שייך להשם יתברך וברצונו נתן לכם וברצונו לקחה מכם.

מבואר, כי עצם זכותנו בארץ ישראל היא ע"י מתנה שהשם יתברך נתן לנו עוד לפני מתן תורה, ובאמת בכוח מה השם יתברך נתן לנו את ארץ ישראל לפני מתן תורה? בפשט אמרו בגמרא שבכל הדורות מבריא את העולם עד מתן תורה העולם היה חי בחסד גמור, וכנגד דורות אלו אמר דוד המלך כ"ו "כי לעולם חסדו", אבל האם הכוונה חסד בלי שום קשר לתורה?

מבאר רבינו שבעומק הדברים, בוודאי שהתורה הקדושה היא נצחית והיא קודמת לבריאת העולם, ובוודאי שגם לפני מתן תורה העולם קיבל חיות מהתורה, רק כוונת הגמרא שהתורה הייתה נעלמת בתוך העשרה מאמרות של בריאת העולם, ואח"כ התורה התגלתה מעט שנרמזה בעשרת הדברות, ורק אח"כ במתן תורה כל התורה כולה התגלתה, וזה החסד שהשם יתברך עשה שהחיה את העולם בכוח התורה הנעלמת מהברואים, וכשהתורה נעלמת גם השפע שמגיע על ידה נקרא בשם "אוצר מתנת חינוך". ומשעה שנתגלתה התורה בקבלת התורה, כל החיות שיש בעולם הוא רק מכוח התורה ואכן כל הפורש מן התורה כפורש מן החיים, וכבר אין לנו את הצורך והיכולת לקבל חיות מהתורה הנעלמת, שהוא מה"אוצר מתנת חינוך".

רבבות בחורי הישיבות הק' יצאו בימים אלו לבין הזמנים, אך כל בן תורה שואל את עצמו, הלא כתוב בתורה "כי הוא חיך ואורך ימך" ואמרו חז"ל "כל הפורש מן התורה כפורש מן החיים" האם נגזר עלי בבין הזמנים לפרוש "קצת" מן החיים?? אומנם פעמים ש"ביטולה זהו קיומה" אבל מי ערב שלא אחרוג ח"ו עד לפרוש מן החיים, אפילו במעט?

לא מזמן פגשתי חבר שזה מקרוב השתחרר מבית החולים לאחר תקופה ארוכה בה היה מאושפז, כתשובה לשאלתי איך השינוי? ענה לי שהוא כל כך מודה להשם שיצא מהמצב שהרגיש שהיה רחוק מהשם יתברך... כי כבר תקופה ארוכה שלא היה ביכולתו ללמוד תורה... האכן כן? האם בגלל שבאונסו לא למד תורה בהכרח היה רחוק מהשם יתברך??

לכאורה יש כאן סתירה, מצד אחד "כל הפורש מן התורה כפורש מן החיים", אבל מאידך הרי בכל כך הרבה מצבים בעולם אדם לא לומד תורה, לא מביע איש שטרוד בפרנסתו, אלא אפילו מי שלא פסיק פומיה מגירסא הרי איננו מלאך, ויש זמנים שלא לומד תורה, ומה קורה ברגעים אלו איך הוא מחובר לחיים-לתורה הקדושה? וכן יהודי שלצערנו רחוק מלימוד התורה, איך וממה הוא חי?

רבי נתן מספר (עפ"י שיחות הר"ן קנ"ג): בקיץ האחרון לחיי רבינו זיע"א, החזון התגשם ורבינו עבר דירה לעיר אומן, והנה ממש בסמיכות מתקרב ובא "שבת נחמו" אחד השבתות בהם היו זוכים לשמוע "תורה" מרבינו, ובכך החסידים מתקבצים חדשים גם ישנים, כולם מחכים.. לא רעב ללחם ולא צמא למים... כי אם לשמוע את דברי השם, מחכים לשמוע תורה, רבינו נכנס חלוש מאוד כמעט בלי כוח לדבר, ומייד אחרי קידוש פונה רבינו לכולם ושואל: מדוע באתם אלי בכלל? באתם לשמוע תורה? הלא עכשיו אני כמו איש פשוט לגמרי!! כך רבינו חזר על עצמו מספר פעמים, עד שזכינו, ותוך כדי רבינו האריך להסביר מה כן מחייה אותו בזמנים בהם הוא כמו איש פשוט, ובדברי ההסבר שרבינו הרחיב וביאר את הדברים, בכך עצמו הוא גילה לנו תורה נפלאה ונשגבה, הלא

"לקדושים אשר בארץ המה"

**מה פשרן של הישועות שרואים בקברי צדיקים? | ולמה שהצדיק ירצה בכלל לשמוע אותי? |
ומה הנחת רוח הגדול ביותר שאנו יכולים לגרום להם דווקא אחר שהם הסתלקו כבר למעלה.**

'למעלה למעלה' שיהיה 'למטה' גם כן וכו', כי זה עיקר חפצו ותשוקתו תמיד, לגלות מלכותו בעולם שזה רצון הבורא יתברך שבשביל זה ברא הכל כנ"ל, אבל לגלות מלכותו אי אפשר כי אם על ידי 'עובדות ומעשים טובים' שבוה העולם ושם במקום הצדיק אין 'מעשה ועובדא', על כן כל שעשועיו כשבא 'אדם השפל מזה העולם' ומבקש שישבנו בתשובה ויתקנו, שאזי ע"י ההתעוררות הזו הוא עושה מה שעושה ומעלהו" [ליקוטי הלכות הלכות תפילת המנחה ז' ס"ק מזו].

"אתה מבין ישראל?! ההתעוררות שלך בציון של הצדיק לקרבת ה' מאוד משמחת את הצדיק, בגלל שעל ידו שוב מתגלית מלכותו יתברך בעולם כמו בחיים חיותו, וזה הדבר הכי משמח ל'נשמת הצדיק' - שעוד אנשים בעולם יתקברו לה', ואז ממילא הצדיק לא נשאר חייב ופועל להמשיך ישועה למתפללים אצלו".

וכמו שרבי נתן ממשיך שם: "כי הצדיק יש לו כח לתקן הכל על ידי עוצם 'גיעתו ומסירת נפשו' בזה העולם ביסורים וסגופים קשים בשביל ה' יתברך ובשביל ישראל, עד שעשה תשובה בשביל כל ישראל לדורות וכמו שמצינו [סוכה מה:]: שאמר 'רבי שמעון בר יוחאי' 'כולני לפטור כל העולם כולו מן הדין' ואלמלי 'ותם בן עזיהו' עימי יכולני לפטור גם להבא עד הסוף וכו'.. רק העיקר שיהיה להאדם שבוה העולם איזה 'אתערותא דלתתא' מעט על כל פנים כי בלא 'אתערותא דלתתא' כלל אי אפשר ...

🕯️

חיים סגר את הספר וישראל הגיב בהתפעלות: "תשמע, הדיבורים האלה ממש מחיים.. תמיד כשהייתי ב'קברי צדיקים' הרגשתי בכלל לא קשור, חכיתי מתי כבר נלך משם, עכשיו אני 'מאוד רוצה' להשאר כאן וכבר חושב מתי נבוא לכאן שוב..."

🕯️

נבוא??? לנו יש 'עבירות וחטאים', 'תאוות ומידות רעות', והם 'טהורים וזכים', מדוע שהם ירצו איתנו קשר בכלל???

חיים הקשיב ברצינות לדברים של ישראל וענה לו

ההתעוררות שלך בציון של הצדיק לקרבת ה' מאוד משמחת את הצדיק, בגלל שעל ידו שוב מתגלית מלכותו יתברך בעולם כמו בחיים חיותו, וזה הדבר הכי משמח ל'נשמת הצדיק' - שעוד אנשים בעולם יתקברו לה', ואז ממילא הצדיק לא נשאר חייב ופועל להמשיך ישועה למתפללים אצלו".

בסבלנות: "תשמע, אתה שואל טוב מאוד! בעזרת ה', כשנרד לציון של האר"י הק' - אראה לך קטע מהספר 'ליקוטי הלכות' ואז תבין טוב מאוד למה חשוב שנבוא לקברי צדיקים וכמה הם רוצים ושמחים שדווקא 'אנחנו' כמו שאנחנו נראים - נבוא ונתפלל אצלם ונבקש בקשות..."

🕯️

ישראל וחיים עמדו מתחת לעץ הגדול שסכך עליהם מהשמש הקופחת והאהיל מעל הקברים הרבים של האר"י הק' ותלמידיו, חיים הוציא מהארון הכחול - כרך נושן של 'ליקוטי הלכות' או"ח ח"א, דפדף מעט וקרא באוזניו של ישראל שכבר התפוצץ מסקרנות לדעת מדוע הצדיקים שמחים שדווקא הוא יבוא להתפלל אצלם...

🕯️

"וזה בחינת מה שמבואר לעיל בענין מעלת ההליכה על קברי 'הצדיקים הגדולים' כי הצדיק עמד במלחמה כל ימיו וכו' עד שזכה על ידי מעשיו לגלות מלכותו יתברך בעולם.. ואז זוכה ביום הסתלקותו להסתלק לעילא לעילא למקום שנסתלק ושם אין 'מעשה ועובדא' לגלות מלכותו על ידי זה, רק מתענג על ה' וכו' אשרי לו... אבל כבר מבואר [לקוטי מוהר"ן תנינא ז'] שעיקר שלמות הצדיק הוא, שאפילו כשהוא

היה זה בשעת צהרים מוקדמת. השמש 'הצפתית' הייתה בשיא תוקפה, והאוטובוסים שהיו גדושים ומלאים במאות בחורים עצרו במעלה הרחוב ליד בית הכנסת 'אלקבץ'. משם ירדו הבחורים בפנים קורנות וצוהלות משמחה, אחרי ארבעה ימים של חוויות ואטרקציות מעניינות ב'קעמפ' השנתי של הישיבה שנערך במתחם מיוחד ומושקע אי שם ב'עכו' הרחוקה... ועתה ה'קעמפ' נחתם בביקור ב'בית החיים העתיק' בצפת שם יעתיירו וישתטחו על קברי הצדיקים למלאות את כל משאלות ליבם לטובה...

🕯️

הבחורים גדשו את הסמטה הקטנה שליד בית הכנסת ונדחקו בשער הקטן שניצב בכניסה ל'בית החיים', משם התפזרו לדרכם כל אחד לפי עניינו. היו את אלו שירדו למטה להקיף את ציונו של התנא הק' רבי פנחס בן יאיר, היו גם שהרחיקו יותר לציונו של ר' לייב בעל הייסורים, 'החתנים' שבהם - מהרו להודות במערה של הרה"ק בעמח"ס 'בת עין', והיו גם שהעפילו גבוה יותר אל 'הבית יוסף', 'האר"י הק' ותלמידיו ועוד.

הבחורים 'המאתגרים' יותר, טיפסו ממש למעלה ונכנסו לבית האבן העתיק ששכן במעלה ההר, כדי לטהר את נפשם במימיו של המעיין הקפוא - בו טבלו, כך על פי המסורת - האר"י הק' וגוריו...

🕯️

גם חיים העפיל במעלה ההר כדי לטהר את נפשו לפני ה'השתטחות' על קברי הצדיקים, ויחד אתו ישראל חברו הטוב. תוך כדי - ישראל העיף מבט לאחוריו ו'המחזה' של מאות בחורים מפוזרים ברחבי בית העלמין כשהם מתפללים ושופכים את ליבם - הפעים אותו מאוד. הוא פנה לחיים בתמיחה: "תגידי לי חיים?! אני לא מבין מה הולך פה? אנחנו באים לקברים של הצדיקים מבקשים מהם בקשות שיתפללו עלינו שימליצו טוב בעדנו, שנצליח בעבודת ה', בתורה, ושנהיה קרובים לה'... אבל למה בכלל שהם ישמעו אותנו? ואולי אני אגיד בצורה לא כ"כ נעימה, אבל אולי עדיף שבכלל לא

שלום וברכה.

תקופת בין הזמנים בפתח, וברוך ה' אני מתחזק בכל הכוח שלא ללכת למקומות שאינם נקיים ושמזורים שאפשר להיכשל בהם ח"ו במראות אסורות. ברוך ה' שאני עומד בזה בהצלחה, אבל יש לי הרגשה שאני מפסיד הנאות וטיוולים שאני נמנע מהם בעקבות הנ"ל. איך אפשר להרגיש טוב ואף להרגיש שאני מרוויח בזה?

תשובת אחד מחשובי התלמודי חכמים שליט"א:

קודם כל, אשריך! וכדאי לזכור שמילה זו היא המרכזית ביותר בתורה, כפי שגילו לנו חז"ל שיעקב אבינו סיים את ברכתו ב'זאת', ומשה רבינו התחיל ממקום זה 'וזאת הברכה' וסיים ב'אשריך ישראל', ודוד המלך כשפתח את ספר תהילים המשיך ממקום זה 'אשרי האיש'. כדאי וחשוב שנתבונן בזה ונזכיר זאת לעצמנו.

יחד עם זאת, יש שלוש נקודות שכדאי להכיר בכדי לחוות את אותן התגברויות כהצלחה ורווח ולא כעול מעיק חלילה.

ראשית, חז"ל ציוונו 'הוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה'. התחושה שאני מפסיד מובנת בהחלט, כך היצר מציייר בפנינו תמיד, ועל כן הורו לנו חז"ל לבחון ולהתבונן בזה. **אמונתנו מלמדת שאין כל אפשרות להרוויח מדבר רע, ואין כל אפשרות להפסיד מדבר טוב!**

כבר אמרו במסכת אבות 'החנווני מקיף', ואם נדמה לנו שיש כאלו שמקבלים בעולם הזה ומרוויחים דברים שלנו אין, כל שעלינו לעשות הוא לעיין בפנסק ולראות בדיוק כמה ריבית נושאת אותה הקפה...

שנית, כשנתבונן בעצמנו נגלה שלא כל כך קשה לנו להשקיע ולוותר על דברים רבים שבביל עשייה חיובית. אדם קונה סוכה וארבעת המינים בהון רב ושמה בזה, אדם מתאמץ ללמוד שעות רצופות, נוסע וגולה למקום תורה לשמש חכמים, ואת כל הקרבנות שנדרשים ממנו הוא מקריב בשמחה.

משום מה, שונה הדבר כאשר מדובר בהימנעות מן החטא. שם אנחנו מרגישים כאילו כל המאמץ והניסיון מיותר, וגם אם עמדנו במשא הכבד ולא עשינו שום דבר רע, נשארנו בעצם באותו מצב שבו היינו בתחילה, והיה עדיף לו הייתה נמנעת מאיתנו אותה היגיעה והסבל הנלווה לה.

אך באמת "אף לא פעלו עוולה בדרכיו הלכו", ואמרו חז"ל שההימנעות מעבירה היא עצמה מצווה ועשייה חיובית, וכפי שהאריך רבינו יונה לבאר שבכך מקיים מצוות השם של יראת השם. הכל יודעים שאחת בצער

שלנו להתגלות אמתית.

בספר 'פרפראות לחכמה' מסביר הגה"ק אב"ד טשערין זצ"ל שבתורה זו רבינו רימזו סוד מה שהתגרו בלק ובלעם בישראל ובפרט בעניין בנות מואב, הוא בחינת הקליפה הקודמת לפרי, שכשבאו לערבות מואב ששם היו צריכים לבוא להתגלות התורה, שזה כל ספר משנה תורה שנאמר בערבות מואב, על כן התגרו בהם אז כל כך בכדי שישברו על ידי זה את הקליפה הקודמת לפרי ויבואו להתגלות התורה כנ"ל.

בכדי לזכות לחומש דברים היינו מוכרחים להתנסות בשיטים. והנה, כשאנחנו מתבוננים על מצב הדור האחרון הזה, אין ספק שניסיונות ואתגרי הקדושה גדולים מכל מה שהיה אי פעם. כבר לפני שנים התבטאו שאם חלילה לא נשמרים כראוי, אזי מה שבעבר ראו פעם בשבעים שנה, היום רואים שבעים פעם ביום, וכך דברו לפני ההתפתחויות הטכנולוגיות... הלא דבר הוא.

אך הדבר יובן על פי מה שאמרו חז"ל 'תורתנו הבל בפני תורתו של משיח'. כעת בדור האחרון אנחנו עומדים בפני התגלות אורייתא דעתיקא סתימאה, סודות התורה הפנימיים ביותר שיאירו בעולם עד אשר מלאה הארץ דעה את השם כמים לים מכסים. וכמבואר בתורה הנ"ל, אין דרך להגיע אל הפרי מבלי שבירת הקליפה שקדמה לו, וזה דווקא על ידי ניסיונות בתאוה הכללית. מה רבה ונפלאה ועצומה אם כן, זכותם של בחורי ישראל גיבורי הכוח, אשר הם לבדם השוברים את הקליפה באמת, והם יזכו ויזכו את כלל ישראל באור תורתו של משיח במהרה בימינו אמן!

אשריך!!!

גדולה ממאה שלא בצער, קל להבין שמאוד יכול להיות שאותם זמנים של דוחק וקושי, כשרואה אחרים הפועלים בחופשיות גם במחיר קדושתם, ו"רק אני לא", שקולים יותר מהרבה מצוות אחרות והם עיקר בניינו ומדרגתו הרוחנית, ויש ויש במה לשמוח בכל רגע שכזה.

אך באמת הדברים עמוקים ומשמעותיים הרבה יותר מקבלת 'שכר על הצער'. וכדאי שנלמד את הנושא כי למרות השכר הרב, קשה שלא לחוש תסכול כאשר מלווה אותנו המחשבה שהיה עדיף בלי כל אותם ניסיונות.

כתב בליקוטי מוהר"ן ס' ל"ו: 'וזהו כלל שכל נפש מישראל קודם שיש לה התגלות בתורה ובעבודה אזי מנסין ומצרפין את הנפש בגלות של שבעים לשון, היינו בתאוותיהן. וכו'. כי הקליפה קדמה לפרי ומי שרוצה לאכול הפרי צריך לשבר מקודם הקליפה. לכן קודם ההתגלות מוכרח הנפש לבוא בגלות, היינו במידותיהם כדי לשברם ולבוא אחר כך להתגלות. ודע שכללות של שבעים לשון של מידותיהן הרעות הללו היא תאוות ניאוף, והוא תיקון הכללי מי שמשבר התאוה הזאת, אזי בקל יכול לשבר כל התאוות. וכו'. גם יוסף קודם שהייתה לו התגלות בתורה, וכו', קודם שיזכה להתגלות התורה הוצרך לבוא בניסיון בצרוף בתוך התאוה הכלליות של שבעים לשון הנ"ל, ועל ידי שעמד בניסיון ושיבר הקליפה שקדמה לפרי, זכה לפרי היינו להתגלות התורה שהיא חכמה ובינה, כמו שכתוב: אין נבון וחכם כמון".'

אנחנו רגילים לחשוב שהעבודה שלנו היא ללמוד ולהתעלות, ובדרך יש מפריעים מיותרים, תאוות, ניסיונות וקשיים. כאן מתגלה שההיפך הוא הנכון, אותן ניסיונות הן העבודה המוטלת עלינו, שבעמידה בהן אנו משריין את הקליפה ואזי ממילא זוכים תוך כדי עמל התורה

באור עיני טעמתי מעט הדבש

לְמַשֵּׁל שֶׁהָאָדָם חָפֵץ שֶׁיִּלְמַד הַרְבֵּה וְיִתְפַּלֵּל וְיִרְבֶּה בְּהַתְבַּדְּדוּת וְיִהְיֶה נָקִי מֵעֵתָה מְכַל חֲטָא וְהִרְהוּר וְכוּ' וְרוֹאֵה שֶׁקָּשָׁה עָלָיו וְכוּ'. יְהִי חֶזֶק בְּדַעְתּוֹ שֶׁעַל כָּל פְּנִים מֵה שְׂאוּכַל לְחַטֵּף בְּחַי' אֲתִיבֵעַ בְּכָל כַּחַי לְחַטֵּף אִיזָה טוֹב כָּל יוֹם מִימֵי חַי', וְאִם חָס וְשָׁלוֹם לֹא אוֹכַל לְהִתְפַּלֵּל כָּל אֶרְאֵה לְדַבֵּר אַחֵר כִּף אִיזָה דְבִּיבּוּר שֶׁל תַּחֲנֹה וּבְקוּשָׁה וְכוּ', וְאִם יִמְנַעַנֵי חָס וְשָׁלוֹם גַּם מִזָּה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֶלְמֹד מֵעַט אוֹ הַרְבֵּה, וְעַל כָּל פְּנִים אֲתִגְבֵר בְּרַצוֹנוֹת חֻזְקִים לֵה' יִתְבַּרֵךְ וְאֶצְעֵק עַל כָּל פְּנִים רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הוֹשִׁיעָה' וְכוּ' וְכוּ' אֵלֶּיךָ.

וְאִם עֲצִיתִי חִלּוּקָה אִם לִסַּע אוֹ לִישֵׁב בְּבֵיתִי וְאִינִי יְכוֹל לָתֵת עֲצָה לְנַפְשִׁי, עַל כָּל פְּנִים אִנִּי חֻזַּק בְּדַעְתִּי שֶׁבֵּין בְּבֵיתִי בֵּין בְּדֶרֶךְ אַחֲסָף טוֹב מֵה שְׂאוּכַל. וְכֵן בְּשֶׁאֲרֵי דְבָרִים שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְפָרְטֵם. וְכֵן זֶה בְּחִינַת יְהִי הַמְּחַנֵּה הַנֶּשְׂאָר לְפָלְטָה.

ליקוטי הלכות ראש חודש ז' נ"ב

כְּשֶׁרוֹאֵין שֶׁקָּשָׁה לְהַשִּׁיג הַעֲצָה הַשְּׁלֵמָה צָרִיכִין לְהִתְנַהֵג לְפִי חֻלְקַת הַעֲצָה עַל כָּל פְּנִים, בְּאִפְסוֹ שֶׁעַל כָּל פְּנִים יְהִי נֶשְׂאָר לוֹ מִחֲנֵה הַנֶּשְׂאָר לְפָלְטָה וְלֹא יְהִי נֶשְׂאָר לְגַמְרֵי חָס וְשָׁלוֹם, שְׂאֵל יֹאמֵר שֶׁיִּלְךְ וְיִתְנַהֵג וְכוּ' רַחֲמֵנָּה לְצַלֵּן. רַק יִשְׁתַּדַּל שֶׁעַל כָּל פְּנִים יִשְׂאָר מֵה שֶׁיִּשְׂאָר וְכוּ'. הֵינּוּ כְּשֶׁרוֹאֵה אָדָם שֶׁהֵצִיר הָרַע מִתְגַּבֵּר עָלָיו כְּמוֹ שֶׁמִּתְגַּבֵּר וְנִדְמָה לוֹ שֶׁאֵין בְּכַחוֹ לְעַמֵּד כְּנֶגְדוֹ כְּרֹאֵי. וְכָל מֵה שֶׁחֹשֵׁב עֲצוֹת וְתַחְבּוּלוֹת אֵינּוּ עוֹלָה בִּידּוֹ כְּרֹאֵי וּמִחֲמַת זֶה עֲצוֹתוֹ חִלּוּקָה תְּמִיד, אֲזַי כָּל עֲצוֹתוֹ הַעֲקָרִיתִי שֶׁיִּסְמַךְ עַל כַּח הַצְּדִיק הַאֲמֵת שֶׁבְּאִיזָה דְרָךְ שֶׁיִּלְךְ יִמְצָא בוֹ ה' יִתְבַּרֵךְ כְּנ"ל. וְלִעֵת עֲתָה יִתְנַהֵג כְּפִי חֻלְקַת הַעֲצָה. שֶׁזֶה בְּחִינַת וְיַחֲזֵץ אֶת הָעָם וְכוּ' וְהָיָה הַמְּחַנֵּה הַנֶּשְׂאָר לְפָלְטָה.

הֵינּוּ שֶׁיִּקְבַּע בְּלִבּוֹ שֶׁאֵיךְ שֶׁיְהִי אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי חֻזַּק שְׂאֵל אֵהְיֶה נְסוּג אַחֲרֵי לְגַמְרֵי מֵה' יִתְבַּרֵךְ וְלֹא אֶזְאָשׁ אֶת עַצְמִי לְעוֹלָם, רַק אֲנִי עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֵד לְחַטֵּף מֵה שְׂאוּכַל לְמַעַן יְהִי הַמְּחַנֵּה הַנֶּשְׂאָר לְפָלְטָה.

המחדש בשבוע

חדשות ועידכונים מהנעשה והנשמע

התמלאו במהירות תוך זמן קצר, רוב רובם של המיטות במתחם, כך שלעת עתה נשארו כמה מיטות בודדות בלבד וכל הקודם זוכה, אך הפעילים המסורים בקשו לציין שכיוון שב"ה עלתה בידנו לקחת מקום לסעודות המכיל יותר מקומות מהמיטות במתחם, נשארו עדיין אפשרות לרכישת מקומות לסעודות ה"ט והשבת המופלאים שיערכו בעז"ה בצוותא חדא, באווירת התעלות ודיבוק חברים, כשבעז"ה חוץ מהאווירה המרגשת והשיחות המופלאות ישאו מדברותם תלמידי חכמים ידועים משפיעים ודרשנים בעלי שם במהלך כל הסעודות.

ולציין שכמובן שכל הסעודות המשובחות הם בהשגחה מהודרת של בד"ץ ה'עדה החרדית' ובנוסף השקיעו הפעילים בעוד הרבה חומרות ודקדוקים, לתועלת ורווחת הציבור הק' 'בני הישיבות' המדקדקים בהלכה כראוי.

ומכאן תצא הקריאה לכל אלו שלא הספיקו להירשם למתחם, או שהסתדרו במקום אחר, עדיין נשארה אפשרות להשיג כרטיס לסעודות המפוארות במתחם, באווירת התעלות יחד עם כלל בני הישיבות, אל תחמיצו את ההזדמנות, והזדרזו להבטיח לכם מקום לפני שהכרטיסים אזולים!

כך גם הגיעו כרטיסים למקווה מפואר, נקי ומרווח, בסמיכות למתחם, במחיר מיוחד למתאכסני מתחם 'בני הישיבות-נכספה'. (גם לאלו שמזמינים רק סעודות) ניתן לקבל אצל הנציגים או בקו 'בני עליה' שלוחה 5, 2,

התקשר עכשיו להתאמת חברותא כלבבך! להרשמה, קו 'בני עליה' 0799-4000-36 שלוחה 6

להתענג באהבתך וביראתך

הפעילים המסורים הדואגים מדי שבוע בשבוע לזיציים הקבועים שכבר יצא שמם לתהילה, בהם מתקבצים מדי שבוע בשבוע בחורי הישיבות בכמה מוקדים ברחבי הארץ, בליל שישי מטיבים את ליבם במעדנים משובחים אך יותר מכך מטיבים את ליבם במעדני עולם דיבורים והתחזקויות מכבשונו של האוצר הגדול של יראת שמים, רביה"ק מוה"ר מברסלב ז"ע, **מודיעים** **שבועז"ה יתקיים הזיץ' הקבוע בכל ליל שישי**

במירון בחדר השלישי במרפסת הכוהנים, אף בימי בין הזמנים ובמתכונת מוגברת. כלל הבחורים דורשי ומבקשי ה' מוזמנים!

סעודות ה"ט והשבת במתחם

'בני הישיבות נכספה'

המשך עדתכן לגבי המתחם הנכסף באומן על ימי ר"ה הק', מתחם 'בני הישיבות-נכספה'. ב"ה מאז התפשטות השמועה כאש בשדה קוצים בקרב ציבור בני הישיבות,

ישמח לב מבקשי ה'.

פרויקט חדש יצא לדרך

בהתרגשות רבה מתבשרים אנו על השקת פרויקט חדש מבית 'נכספה', פרויקט 'חברותא'. הפרויקט כשמו כן הוא, חברותא בין כלל בחורי הישיבות ואברכים החפצים לטעום מצוף דבש לשד השמן בפרי רביה"ק המחיים ומרוויים את כל אחד ואחד, וידועים הדברים, אך הרבה פעמים יכול להתהוות קושי בפרט בהתחלה, או בכלל כל אחד החפץ להתענג על ה' יחד עם חברותא, לחדד וללבן יחד את דברי קדשו של רביה"ק בצוותא ודיבוק חברים, וכמו שאמרו חז"ל 'אין דברי תורה נקנית אלא בחבורה.'

הפרויקט 'הוקם אחר בקשות חוזרות ונשנות מכלל מבקשי ודורשי ה', שציפו זה זמן רב להקמת פרויקט יחודי זה, וברוך ה' ששמחים אנו לבשר אחר הרבה רצונות ותפילות מצד הציבור על השקת הפרויקט המיוחד.

מצד ארגון 'נכספה' מונה נציג מיוחד שתפקידו להתאים לכל פונה חברותא כלבבו, בזמנים הנוחים לו ובספר שליבו חפץ, (כמובן עד כמה שיתאפשר בידו).

אם תמיד חכית להתחיל ללמוד בספרים הקדושים המחיים כל לב אך לא ידעת איך, אם ברצונך להתקרב להקב"ה מחדש, באמת, בנעימות. להכניס חיות בעבודת ה' הפרטית שלך, בחיי היום יום, בתורה התפילה, אותם אתה זוכה ב"ה לקיים, הפרויקט הזה מיועד בשבילך!

ר' אהרון יהודה לייב שטיינמן זצוקל"ה

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקל"ה ויבדלחט"א

מרן בעל האיילת השחר' זצוקל"ה

שיש מניין אנשים שמתפללים כראוי,

כך מספר אברך אחר, שמרן זצוקל"ה אמר 'שווה לנסוע לאומן שישי שם את המנין הכי גדול בעולם.'

פעם התבטא על הנסיעה לאומן על ר"ה "כשלמעלה מרבה יהודים צועקים 'כתר' אין לך 'כתר' גדולה מזו"

(מפי נכדיו)

ידועים הדברים עד כמה פעל מרן זצוקל"ה בכל התוקף לבל יגרשו מהישיבה בחורים שנסעו לאומן על ר"ה ובפרט ובמיוחד בישיבות שהיו תחת נשיאותו.

מספר הגאון הגדול ר' פישל הירשמן שליט"א 'בזמנו הציעו לי לעבוד בישיבת 'ברסלב' הלכתי לשאול את פי מרן, ענה לי מרן 'מה הבעיה בברסלב? אני לא מבין מה הבעיה בברסלב?! הם צדיקים גדולים, בכל הדורות ידעו, כמו כן היינו מביאים אצלו בכל שנה את בחורי הישיבה להגות אצלו על מסכתות שלמות ומרן זצוקל"ה היה מאוד נהנה מהם.

(אפשר לשמוע את הסיפור מפי הגאון שליט"א 'בני עליה' שלוחה 1)

זכה מרן זצוקל"ה לראות בחייו כמה וכמה מצאצאיו, תלמידי חכמים חשובים ומופלגים הצועדים באורו של רביה"ק מוה"ר מברסלב ז"ע, עוסקים בספריו ומתהלכים בדרכו, וכמובן נוסעים לאומן בכל ר"ה ובכל השנה, אשר חלק גדול להם בהתקרבות הגדולה של בני הישיבות, במיוחד בשנים האחרונות, לדרכו הסלולה של רביה"ק ז"ע.

"במקרה אחד באחת מהישיבות של בעלי תשובה שהקמנו הגיע קבוצה של שבעה בחורים שהיו קשורים לרב אחד מחסידי ברסלב מעדות המזרח, ימי ר"ה התקרבו והתלמידים רצו לנסוע לאומן עם רבם, אלא שהרבנים בישיבה שהשתייכו למגזר הליטאי לא הסכימו לכך ואיימו להרחיק מהישיבה את כל מי שיסע לאומן, פנינו עם המקרה לרב שטיינמן ושאלנו כיצד ראוי לנהוג, רבי אהרן לייב פנה אל ראש הישיבה שהתנגד בכל תוקף לנסיעה ושאל אותו 'מה הבעיה באומן?' ראש הישיבה התחיל להציג טענות מטענות שונות שכללן היה שרוחה של ברסלב שונה מאד מהגישה והדרך שאותה רוצה הישיבה להנחיל לתלמידיה, וטען מחשש קלקול עבור בחורים המבקרים במקום, רבי אהרן לייב השיב לדבריו הכנים ואמר לו 'אם תרשה להם להקשיב לברסלב יקשיבו לך וגם לברסלב, ואם לא תתן להם להקשיב לברסלב בסוף לא יקשיבו לא לך ולא לברסלב'

אני מעדיף לא לספר את הסוף הכולאב של אותו סיפור שבו התברר עד כמה הרב שטיינמן צדק..."

(ספר 'חכימא יהודאית' על מרן בעל האיילת השחר' זצוקל"ה, עמוד 229)

לפני חמש עשרה שנה פנה ראש ישיבת 'אורחות תורה', רבי איתמר גרבוז אל הגאון מרן רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן זצוקל"ה בשאלה האם לאסור על תלמידי ישיבתו לנסוע לאומן, שכן לדבריו הנסיעה מפריעה לסדרי הישיבה, תשובתו של הגרא"ל הפתיעה את ראש הישיבה: "מה רע שהם נוסעים לאומן? זה לא יכול להזיק אלא להועיל." במקום שיש כזה ציבור גדול בוודאי

עיר של תורה
זכות הפצת הגיליון

בירושלים
לזכות נוטל בת אסתר מלכה'

ברכסים
להצלחת משפחת בוטבוזה
בכל העניינים

בתיבות
לע"נ מרים בת יעקב
ומרדכי בן מנחם מנדל
תנצב"ה

עמוד התווך
חלק מהוצאות הגיליון

נתרמו
לרפואת:
יעקב בן באשע

לעילוי נשמות:
ר' חיים ז"ל
ביב"לחט"א ר' נתן
שליט"א

קו בעעליה
ראיון של שידור פתוח לייב

0799-400-036
הקו של כל מבקש

קו מוקד ברסלב
029993148